

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਸੁਧੀ ਰੰਜਨ ਦਾਸ, ਸੀਜੇ, ਐਨਐਚ ਭਗਵਤੀ,
ਸੁਧਾਂਸੂ ਕੁਮਾਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਕੇ. ਸੁਬਾ ਰਾਓ,

ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1953 ਦਾ 255

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ I)—ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ —ਸੈਕਸ਼ਨ 4, 13, 17, 19, 20 ਅਤੇ 28 ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ—ਦਾ ਦਾਇਰੇ—ਕੀ ਉਹ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਮਪਸ਼ਨ —ਸੈਕਸ਼ਨ 28—ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ — *IisfM3ais* ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ — ਕੀ ਏਪੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ 'ਸੂਟਸ' ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ-ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ-ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਰਤੀਆ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਸੂਟ—ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਟ 'ਤੇ, ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ (1) ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਵੇਚਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲਾ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (2) ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕੋਲ ਵੇਚੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਉਪਚਾਰਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (3) ਇਹ ਬਦਲੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਮੁੜ-ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਅਰਥਾਤ, ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ

(1) 56 PLR 139

(2) 1954 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 40—ਡੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

ਸਾਰਾ ਸੌਦਾ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਰੀਜੀਨਲ ਵੈਂਡੀ ਦੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। (4) ਇਹ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ। (5) ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਤੱਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਉੱਚਤਮ

ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (6) ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਅਧਿਕਾਰ। ਇਹ 'ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ' ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਐਮ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 - ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਦਾ, ਭਾਵ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਵਿਕਰੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਸ - ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ (1) ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹੈ ਅਤੇ (2) ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਅਤੇ 20 ਮੁੱਢਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਸੂਟਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ, ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਐਪਟਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ।

■ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਉੱਚਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ, ਜਾਇਜ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਬਦਲ ਕੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ • ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਆਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਹੱਕ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਸ ਪੇਡੈਸ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਓਨਾ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੂਟ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਲਿਸ ਪੇਡੈਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਪੈਡੈਟ ਲਾਈਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਤਬਾਦਲੇ ਨੇ ਨਵੀਂ ਰਾਈਟ ਪੈਡੈਟ ਲਾਈਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ; ਪਰ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਬਾਦਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਾਈਟ ਪੈਡੈਟ ਲਾਈਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਸਲ ਸੌਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

* ਇੱਕ ਸ਼ਰਤੀਆ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸੈਸ਼ਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ। ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੈ

ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਬਦਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 57 ਅਤੇ 130 1952 ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਪੈਪਸੂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ ਜੱਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਡੀ ਡੀ ਸਿਤੀ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ, 8 ਮਾਰਚ, 1952 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਕੋਰਟ ਆਫ ਐਡ. ਜਿਲਾ. 1951 ਦੀ ਫਾਈਲ ਨੰਬਰ 13 ਵਿੱਚ ਸਬ-ਜੱਜ, II ਕਲਾਸ, ਫਰੀਦ ਕੋਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 4 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 1952 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 10 ਵਿੱਚ ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਜੱਜ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਕੌਸ਼ਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਸ੍ਰੀ ਕੇ. ਐਲ. ਮੇਥਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ)।

ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਚੰਦ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਕਸ. ਤਾਰਾਚੰਦ ਬਿਜਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

ਕੇ. ਸੁਬਾ ਰਾਓ, ਜੇ.-ਪਟਿਆਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਵ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਜਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਵਿਵਾਦ ਪਿੰਡ ਵਾਂਦਰਜਟਾਣਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 179 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 2 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। 26 ਅਗਸਤ, 1949 ਨੂੰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ 3 ਤੋਂ 7 ਨੇ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। 37,611 ਹੈ। 26 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ, 8 ਤੋਂ 11 ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, II ਕਲਾਸ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1950 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 231 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ. 26/1) ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। , ਹੋਰ ਵਿੱਚ,

ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ 6 ਜਨਵਰੀ, 1951 ਨੂੰ, ਵੈਂਡੀਜ਼, ਭਾਵ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ, ਭਾਵ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ 8 ਤੋਂ 11 (ਅਪੀਲ- ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ) ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ- ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਅਦਾ. ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ, ਅਸੂਬਾ ਰਾਓ. ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੁ. 1,700 J- ਬਚਾਓ ਪੱਖ 8 ਤੋਂ 11 ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਹ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 8 ਤੋਂ 11 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ, ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। 27 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ 35,911 1951. ਅੱਗੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਰਾਹੀਂ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਮਿਸ ਡੀਡ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਮਿਤੀ 23 ਜਨਵਰੀ, 1951। ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ 8 ਤੋਂ 11 ਬਚਾਓ ਪੱਖ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਨੂੰ ਵੈਂਡੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਬਕਾਇਆ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ 8 ਤੋਂ 11 ਨੇ ਬਕਾਇਆ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ। 23 ਅਪ੍ਰੈਲ 1951 ਨੂੰ 35,911 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 17 ਮਈ 1951 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲ ਗਿਆ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਬਚਾਓ ਪੱਖ (8 ਤੋਂ 11) ਕੌਮ ਵਾਅਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਂਦੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਉਸੇ ਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 1951 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 13, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, II ਕਲਾਸ, ਫਰੀਦਕੋਟ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੂਲ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 3 ਤੋਂ 7, ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ 1950 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 231 ਵਿੱਚ 8 ਤੋਂ 11 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ 8 ਤੋਂ 11 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ

ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ 8 ਤੋਂ 11 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਕਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ, ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਜ਼ਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੈਡੀਜ਼ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਦਾ ਝਗੜਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਉਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫ਼ਰੀਦਕੋਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 8 ਤੋਂ 11 ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਜ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ' ਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 3/7 ਅਤੇ 4/7 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। . ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ 8 ਤੋਂ 11 ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟਿਆਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ: (1) ਕੀ ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 8 ਤੋਂ 11 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ; (2) ਕੀ ਇਹ ਕੇਸ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਜ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਠੀਕ ਸੀ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ 8 ਤੋਂ 11 ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ;

(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵੈਂਡੀਜ਼ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ, ਜੇਕਰ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਹੋਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਅਸਲ ਵੈਂਡੀਜ਼ ਪੇਡੇਂਟ ਲਾਈਟ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਪੇਡੇਂਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਭੌਤਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਨੀ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਬੁਧੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਪਲੇਡਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਪਰ ਸਪਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ : -

"ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰਜੀਹੀ ਹੱਕ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਰਸਣਾ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਸ ਐਂਡ ਰੇਮ (i) 136 RRrW al ਸਫਾ 511'

A ਦਾ ਹੱਕ

ਵੇਚੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਦੇ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ: (1) ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਭਾਵ, ਵੇਚਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ (2) ਵੇਚੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਜਾਂ ਉਪਚਾਰਕ ਅਧਿਕਾਰ।

ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਇਨਾਇਤੁੱਲਾ (1) ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਲਾਸਿਕ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

'It (ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ) ਸਿਰਫ਼ ਬਦਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਖੁਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤ, ਅਰਥਾਤ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(1) (1885) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 7 ਏ.ਯੂ. 775, 809

ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁੜ-ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਵਿਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਸੰਪੱਤੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕ ਹੋਰ ਹੱਕ ਹੈ। ਸੁਬਾ ਰਾਓ। ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ (ਦੇਖੋ ਮੋਚੰਦ ਅਤੇ" — ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾ ਜਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। &

ਮੁਦਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ। ਨਿਰਣਾਇਕ ਕੇਸਾਂ ਨੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਸਲੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੱਖਪਾਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਇਹ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ, ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਰੇ ਕਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਤਰਜੀਹੀ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਖਿਪ ਕਰਨ ਲਈ: (1) ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੇਚੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਵੇਚਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲਾ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (2) ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕੋਲ ਵੇਚੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਉਪਚਾਰਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (3) ਇਹ ਬਦਲੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਮੁੜ-ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਭਾਵ, ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਕ ਸਾਰਾ ਸੌਦਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। (4) ਇਹ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ। (5) ਤਰਜੀਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਤੱਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (6) ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਜਾਇਦਾਦ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

(1) 1 ਐਲ.ਆਰ. 11 ਲਾਹ. 258 'ਤੇ ਪੀ. 273 FB

ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵੈਡੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਹੱਕ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ

ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ K ਹੈ। ਸੁਬਾ ਰਾਓ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ, ਵਰਤਮਾਨ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋ:

ਸੈਕਸ਼ਨ 4 : "ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮੁਅੱਤਲ !".

ਸੈਕਸ਼ਨ 13 : "ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ

ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਰਗ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 17 : "ਜਿੱਥੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਿਰਲੇਖ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, -

- (a) ਜੇ ਉਹ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ;

- (b) ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਸਹਿ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ, ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣਗੇ।
ਹੋਰ ਵਾਰਸ;
- (c) ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਪ-ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਜੇ ਉਹ ਲੈਣਗੇ ਜੇਕਰ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਉਪ-ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ;
- (d) ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ;
- (e) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 19.⁽¹⁾ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ - ਵੇਚਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।

ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ

ਚੰਪਾਲ ਜਾਂ ਪਿੰਡ, ਕਸਬੇ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਫੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 20: "ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਗਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ - ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਇਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 28: "ਜਦੋਂ ਇੱਕੋ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਫੋਰ ਕਲੋਜ਼ਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲੀਬਿਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਹਰੇਕ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗੀ। ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਐਕਟ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ. ਇਹ ਉਸ ਸਹੀ oi/i ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ?

ਉਸ ਹੱਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ. ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਟ 13 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ-ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਇੱਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸ਼ਨ ਵੇਸਟਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ (1) ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ ਅਤੇ (2) ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। (ਦੇਖੋ *ਮੂਟ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾ ਜਲ ਅਤੇ ਹੋਰ* (1) ਅਤੇ *ਲੋਕਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ* (2)) ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ 20 ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 28 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਸੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਦੁਕਵੇਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

- t (1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 11 ਲਾਹੌਰ 258 ਨੂੰ ਪੀ. 274
(2) ਏਆਈਆਰ 1952 ਪੰਜਾਬ 206 ਤੇ ਪੀ. 207

ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਟਾਂ ਦੇ £ 613 ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਤਰਜੀਹੀ ⁵ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਰਡਰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ

k. ਸੁਬਾ ਰਾਓ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਆਈ ਜੇ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ. ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ।

ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀ - ਪੁੱਤਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ, ਜਾਇਜ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ~ ਦੇ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ।

ਸਿੱਖਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 28 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ^ ਪਰ

ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲਣ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 23 ਜਨਵਰੀ, 1951 ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। • ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਲ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਸਾਦੇ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਸਬਸਟੀ ਟਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਿਰਫ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਦੇ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ- ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅੱਗੋਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ 3X1 (1[^] ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਜ਼ਾਨੇ ਸਿੰਘ ਲਿਸ ਪੈਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ- ^{811 (1 ਹੋਰ ਡੋਸ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਬਦਲ ਦਾ ਕੰਮ, ਜੋ ਕੇ ਸੁਥਾ ਰਾ0)} 23 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, 1951, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 15 ਫਰਵਰੀ, 1951 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਲਿਸ ਪੇਂਡਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਜਿੰਨਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ। ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਬੇਲਾਮੀ v ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਬੀਨ (1), ਜਿੱਥੇ ਲਾਰਡ ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ। ਵਿਰੋਧੀ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲੀਬਿਤ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸਹੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾ ਜਲ (2) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰੀ- ਐਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁੜ-ਵਿਕਰੀ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਸੂਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੀਸ ਪੇਂਡੈਂਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਸੂਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ

(1) (1857) ੧ ਦੇ. ਜੀ. ਅਤੇ ਜੇ. 566, 44 ਈ.ਆਰ. 842

(2) ILR II ਲਾਹੌਰ 258

ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਿਖਿਤ ਹੈ। ਭਿੜੇ, ਜੇ. ਨੇ ਪੰਨਾ 272 'ਤੇ ਉਕਤ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

"ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਵਿਕਰੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ"।

ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਮਾਤਾ ਸੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਿਤ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਹਾਲਾਤ ਨੇ ਸਾਡੇ ਪੇਡੈਂਸ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਲਿਆ ਹੈ। ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿਚਲਾ ਫਰਕ ਪੰਨਾ 145 'ਤੇ ਦਲੇਰ ਰਾਹਤ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਜਿੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਧੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸਮਰਪਣ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਅਜਿਹੇ ਸਮਰਪਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪੇਡਨਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਸਲ ਸੌਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

946

ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੋ ਉਹ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ।

“ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਸੌਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਮੁੜ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤਬਾਦਲਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਅਸਲ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਥਾਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਖੁਦ ਅਜਿਹੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਸਨ” .

ਸਾਡੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਤੱਤ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਭਵ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਉੱਤਮ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕਾਇਮ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਉਸ ਪੂਰਵ-ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸਾਡੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ / ਲੰਬਿਤ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਮੂਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਉੱਚੇ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਕਰੇਤਾ,

ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਚੜ੍ਹਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਸਹੀ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸੇ ਢੰਗ ਦਾ ਸੀ। ਸੂਬਾ ਰਾਓ, ਮੁਹੰਮਦ ਸਦੀਕ ਬਨਾਮ ਯਾਸੀ ਰਾਮ (1)। ਉਥੇ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ. ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਿਸ ਪੇਂਡੈਂਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਾਤਾ ਸੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ *² ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੱਕ ਨੂੰ ਗੈਰ-... ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ

ਵਜ਼ੀਰ ਅਲੀ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਜ਼ਹੀਰ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ (3) ਵਿੱਚ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ, ਪੰਨਾ 195 ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

"It ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਪੈਡੋਟ ਲਾਈਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਿਸ ਪੈਡੋਟ ਦਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਇਹ ਵਾਪਰਿਆ"।

ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ *thp 1 vmitatioi vimpHpit* ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਜ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ *ਲਿਸ ਪੈਡੋਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿਚ* ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰਵ-ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ (ਸੇਰ&wlf ਲਾਲ v. ^^ m^r ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

k

- (1) ਏਆਈਆਰ 1946 ਲਾਹ. 322 (FB)
- (2) ILR 1946 ਲਾਹ. 467; ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1946 ਲਾਹ. 142 (FB)
- (3) ਏਆਈਆਰ 1949 ਈਪੀ 193 (ਐਫ:ਬੀ.)
- (4) ਏਆਈਆਰ, 1927 ਏ. 664

ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿਓਘ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 311 (10 ਥਰਸ) ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ) ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ

ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ

ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ- 7737 ਕੇ. ਸ਼ੁੱਬਾ ਰਾਓ, ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਜੇ. ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਚੌਥਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਲਿਸ ਪੇਂਡੈਂਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਤਬਾਦਲੇ ਨੇ ਨਵੀਂ ਰਾਈਟ ਪੇਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਹੈ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਪੂਰਵ-ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਤਬਾਦਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਾਈਟ ਪੇਂਡੈਂਟ* ਲਾਈਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਤਬਾਦਲਾ ਲਿਸ ਪੇਂਡੈਂਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕੇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਬਚਾਓ ਪੱਖ 3 ਤੋਂ 7 ਨੇ 26 ਅਗਸਤ, 1949 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 15 ਫਰਵਰੀ, 1950 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ - ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। 26 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ ਉਕਤ ਵੇਚੀ ਗਈ ਅਤੇ 23 ਜਨਵਰੀ, 1951 ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 17 ਮਈ, 1951 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ

ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਬਲਕਿ ਉਥੇ ਇਕ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਜੇ ਵੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਿਸ ਪੇਂਡੈਂਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਟੱਲ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਛੂਹਾਂਗੇ, ਅਰਥਾਤ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਮਝੌਤਾ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਉਮੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮੁਦਈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਸਲ ਸੌਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਸ਼ਰਤੀਆ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਮਾਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੇ ਬਦਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਬਦਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇਓਨੰਦਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮਧਾਰੀ ਚੌਧਰੀ (ਐਲ) ^੩ ਵਿਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਸਾਰੀ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

(1) (1916) 44 ਐਲ.ਏ. 80

VOL. xi] XLW ਰਿਪੋਰਟ

2245

ਅਸਲੀ ਵਿਕਰੇਤਾ. ਉਥੇ ਹੀ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ^{ਬਿਸਨ ਸਿੰਘ ਸੀ}

ਅਤੇ ਹੋਰ

ਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ 1900 ਤੋਂ 1904 ਤੱਕ ਪੂਰਵ- ^{ਇੰਪਟਰ} ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਜਦੋਂ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ^{ਅਤੇ} ਅਸਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇ. ਸ਼ੱਬਾ ਰਾਓ, ਜੇ. 1908 ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ, ਅੱਗੇ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਾਂ ਦੇ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ 'ਤੇ। 1909 ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਸਵਾਲ ਇਹ

ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ 1904 ਤੋਂ 1909 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਭਾਵ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਾਂ ਨੂੰ ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਸ ਮੇਸਨੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੰਨਾ 84 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਸਲੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਤੇ ਲਾਭ. ਦੇਵਕੀਨੰਦਨ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮਹਿਮੂਦ, ਜੇ., ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਅਜਿਹੀ ਮਾਲਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਯਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਸਲ ਬਦਲੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ।

aHluR.' 12 ਸਾਰੇ। 234

" _

2246 ਪੰਜਾਬ ਲੜੀ [ਵੋਲ. XI

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੂਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੈਂਡੀ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦੇ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ